

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของการลงโทษทางวินัยข้าราชการของ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) และปัญหา

ในอดีตรัฐบาลได้เคยจัดตั้งองค์กรตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐและตรวจสอบการทุจริตประพฤติมิชอบในระบบราชการในนามคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (คณะกรรมการ ป.ป.ป.)

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (คณะกรรมการ ป.ป.ป.) มีขอบเขตอำนาจหน้าที่อันจำกัดทำให้การปฏิบัติหน้าที่ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควรจนมีการขนานนามคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (คณะกรรมการ ป.ป.ป.) ว่าเป็น “เสือกระดาษ” ดังจะเห็นได้จากในส่วนที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยในอำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (คณะกรรมการ ป.ป.ป.) ที่ผ่านมาในอดีตนั้นพบว่าเมื่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (คณะกรรมการ ป.ป.ป.) สืบสวนสอบสวนความผิดทางวินัยแก่ข้าราชการแล้วคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (คณะกรรมการ ป.ป.ป.) จะมีอำนาจเพียงชี้ว่าเรื่องที่สอบสวนมีมูลความผิดทางวินัยหรือไม่เท่านั้นถ้ามีมูลความผิดทางวินัยก็จะมีอำนาจเพียงส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการผู้ถูกชี้มูลจากนั้นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการนั้นจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยเพื่อพิจารณาความผิดตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (คณะกรรมการ ป.ป.ป.) ชี้มูลมาในกรณีเช่นนี้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการนั้นไม่จำเป็นต้องถูกผูกมัดตามความเห็นของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (คณะกรรมการ ป.ป.ป.) อาจมีความเห็นแตกต่างว่าการกระทำของผู้ได้บังคับบัญชาไม่มีมูลความผิดทางวินัยก็ได้อันเป็นช่องทางให้มีการช่วยเหลือพรรคพวกหรือผู้ได้บังคับบัญชาของตนซึ่งถือได้ว่าเป็นความยุติธรรมในความยุติธรรม

ในส่วนที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางอาญาก็มีลักษณะทำนองเดียวกับทางวินัยกล่าวคือเมื่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(คณะกรรมการ ป.ป.ป.) สืบสวนสอบสวนแล้วพบว่าการกระทำของข้าราชการมีมูลความผิดทางอาญาก็จะส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาดำเนินการตามกระบวนการทางอาญาในระบบปกติต่อไปทางปฏิบัติพนักงานสอบสวนจะเริ่มต้นกระบวนการสอบสวนใหม่ทั้งหมดโดยไม่นำสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (คณะกรรมการ ป.ป.ป.) มาเป็นหลักในการสอบสวนทำให้พยานหลักฐานต่างๆสามารถบิดเบือนเปลี่ยนแปลงได้โดยเฉพาะอย่างยิ่งพยานบุคคลมักให้การช่วยเหลือพรรคพวกของตนมิให้ต้องรับโทษ

การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (คณะกรรมการ ป.ป.ป.) ส่งผลให้การควบคุมตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐและตรวจสอบการทุจริตประพฤติมิชอบในระบบราชการเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 297 และพุทธศักราช 2550 มาตรา 246 จึงได้กำหนดให้มีองค์กรตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐและตรวจสอบการทุจริตประพฤติมิชอบในระบบราชการขึ้นมาใหม่ให้ชื่อว่าคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ซึ่งถูกออกแบบให้เป็นองค์กรหลักที่มีอิสระและมีความเป็นกลางโดยมีพันธกิจตามรัฐธรรมนูญในการควบคุมตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐและตรวจสอบการทุจริตประพฤติมิชอบในระบบราชการภายใต้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) เป็นองค์กรในระบบพิเศษนอกเหนือจากระบบปกติตามกระบวนการทางวินัยและกระบวนการทางอาญา โครงสร้างและการจัดองค์กรจึงมีความแตกต่างไปจากรูปแบบของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (คณะกรรมการ ป.ป.ป.) อย่างมากส่งผลต่อความเปลี่ยนแปลงในกระบวนการยุติธรรมในทุกภาคส่วน

ส่วนในการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการพลเรือนนั้น พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 ได้กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาที่อำนาจบรรจุแต่งตั้ง การที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ดำเนินการสอบสวนทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนแล้วส่งให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนลงโทษตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) มีมติ โดยห้ามผู้บังคับบัญชาดำเนินการสอบสวนทางวินัยใหม่ตามอำนาจหน้าที่อีก เป็นการใช้อำนาจนอกเหนือจากที่กฎหมายบัญญัติและเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมต่อข้าราชการ จึงควรศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นตัวบทกฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้อง ความเห็นทางกฎหมาย แนวคิด ทฤษฎีต่างๆ แล้วเห็นว่ามิประเด็นปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยข้าราชการพลเรือน

กรณีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ใช้มูล
ความผิดดังนี้

1.1.1 ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับอำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการ ทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ในการ ใช้มูลความผิดทางวินัยข้าราชการพลเรือน

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
แห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2558 ได้มีการกำหนดอำนาจหน้าที่ของ
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ที่เกี่ยวกับ
ข้าราชการพลเรือน ไว้ในมาตรา 19 ซึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการได้สวนข้อเท็จจริงที่มีการกล่าวหา
ร้องเรียนว่าข้าราชการพลเรือนหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำความผิดได้มีการกำหนดไว้ดังนี้
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) มีอำนาจหน้าที่
ได้สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐตั้งแต่ผู้บริหารระดับสูงหรือข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่
ผู้อำนวยการกองร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่ง
หน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมหรือความผิดที่เกี่ยวข้องกัน รวมทั้ง
ดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือข้าราชการในระดับต่ำกว่าที่ร่วมกระทำความผิดกับผู้ดำรง
ตำแหน่งดังกล่าว หรือกับ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือที่กระทำความผิดในลักษณะที่
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) เห็นสมควร
ดำเนินการด้วย ตามที่ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.)
กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งเห็นได้ว่าบทบัญญัติดังกล่าวมุ่งให้คณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) มีอำนาจในการได้สวนวินิจฉัย
เกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือ
ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมโดยเน้น ไปในความผิดทางอาญา หรือดำเนินการต่างๆ
เพื่อป้องกันปราบปรามการทุจริต แต่ในมาตร 91 และมาตรา 92 บัญญัติให้อำนาจคณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ในการพิจารณาใช้มูลความผิด
ทางวินัยข้าราชการพลเรือนได้ด้วย ซึ่งในกรณีดังกล่าวตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่า
ด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2558 ในหมวด 2
เรื่องอำนาจหน้าที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ไม่ได้มีการบัญญัติให้
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) มีอำนาจในการ
ดำเนินการได้สวนความผิดทางวินัยไว้อย่างชัดเจนเหมือนเช่นความผิดในลักษณะที่เป็นความผิด
ทางอาญา จึงทำให้เกิดปัญหาถึงความชอบด้วยกฎหมายเกี่ยวกับอำนาจของคณะกรรมการป้องกัน

และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ในการมีมติชี้มูลความผิดทางวินัยข้าราชการพลเรือน

1.1.2 ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับผู้บังคับบัญชาไม่อาจใช้ดุลยพินิจในการดำเนินการทางวินัยข้าราชการพลเรือน กรณีที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ชี้มูลความผิดทางวินัย

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ได้มีการบัญญัติให้อำนาจผู้บังคับบัญชามีอำนาจในการดำเนินการทางวินัยและวิธีการดำเนินการทางวินัยไว้แล้ว การดำเนินการทางวินัยเป็นเรื่องที่หน่วยงานของรัฐหรือผู้บังคับบัญชาที่ข้าราชการผู้กระทำผิดสังกัดอยู่เป็นผู้ดำเนินการและผู้บังคับบัญชาเป็นผู้มีอำนาจในการดำเนินการทางวินัยแต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2558 ได้มีการกำหนดให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) เป็นผู้ใช้อำนาจเสมือนเป็นผู้บังคับบัญชา เป็นการใช้อำนาจเหนือผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 และการสอบสวนหรือสำนวนสอบสวนส่วนใหญ่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) เน้นที่ความผิดทางอาญาไม่ได้มุ่งความผิดในทางวินัย กระบวนการขั้นตอนการไต่สวนของ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ก็เน้นไปในทางอาญา ที่มุ่งในการแสวงหาข้อเท็จจริงเพื่อพิสูจน์ความผิดของข้าราชการผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดหรือไม่อย่างไร จึงทำให้ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีโอกาสได้ชี้แจงข้อเท็จจริงหรือรับทราบการดำเนินการทางวินัยอย่างเต็มที่และอาจทำให้เกิดข้อสงสัยในมาตรฐานการพิจารณาและความเป็นธรรมได้ และยังได้มีการกำหนดให้ถือสำนวนการสอบสวนของ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยด้วยโดยไม่จำเป็นต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัยอีก จึงเห็นว่ากรณีที่มีการบัญญัติกำหนดเกี่ยวกับการให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) มีอำนาจในการมีมติชี้มูลความผิดทางวินัยข้าราชการพลเรือนได้ด้วยนั้นทำให้ผู้บังคับบัญชาไม่อาจใช้ดุลยพินิจหรืออำนาจในการดำเนินการทางวินัยได้อย่างอิสระเต็มที่ จึงเห็นว่าการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการพลเรือนมีกฎหมายบัญญัติไว้ 2 ฉบับ อันอาจทำให้เกิดความสับสนและความแตกต่างในการปฏิบัติและส่งผลกระทบต่อระบบความเป็นธรรมได้

1.1.3 ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยข้าราชการพลเรือนกรณีที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ชี้มูลความผิดทางวินัย

วินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งลงโทษข้าราชการซึ่งเป็นคำสั่งทางปกครอง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2558 มาตรา 92 ได้กำหนดไว้ว่าเมื่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ได้พิจารณาแล้วมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหา หรือข้าราชการกระทำผิดวินัย ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสารพร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจในการแต่งตั้งถอดถอนเพื่อพิจารณาลงโทษทางวินัยตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีกและให้ถือรายงานเอกสารและความเห็นของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัย กรณีดังกล่าวหากมติของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ชี้มูลว่าข้าราชการผู้ใดมีความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ผู้บังคับบัญชาจะต้องมีคำสั่งลงโทษตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) โดยไม่สามารถใช้ดุลยพินิจเป็นอย่างอื่นได้ แม้แต่จะตั้งคณะกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัยก็ไม่สามารถทำได้ และในกรณีที่ให้มีคำสั่งไปตามมติคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ดังกล่าวแล้ว หากผู้ได้รับคำสั่งจะอุทธรณ์คำสั่งก็ต้องอุทธรณ์ต่อผู้บังคับบัญชาผู้ออกคำสั่งเพื่อพิจารณาทบทวนคำสั่งและเป็นการยับยั้งหรือตรวจสอบคำสั่งอีกครั้งเพื่อความถูกต้องเป็นธรรมนั้น ผู้บังคับบัญชาที่มีคำสั่งมีดุลยพินิจพิจารณาแต่ละระดับ โทษเท่านั้น กล่าวคือ พิจารณาได้เฉพาะระดับโทษที่เป็นความผิดวินัยร้ายแรงเท่านั้น จึงเห็นได้ว่าการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการตลอดถึงการบังคับบัญชาข้าราชการนั้นเป็นอำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาและควรเป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชาโดยแท้ที่จะมีอำนาจในการดำเนินการได้อย่างอิสระ และเป็นไปตามระเบียบกฎหมายที่กำหนดไว้เป็นการเฉพาะแล้ว

1.1.4 ปัญหาเกี่ยวกับความเสมอภาคเท่าเทียมในการดำเนินการทางวินัยข้าราชการพลเรือนกับข้าราชการอื่นกรณีที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ชี้มูลความผิดทางวินัย

ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ได้กำหนดเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการเป็นอำนาจและหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาที่จะเป็นผู้ดำเนินการ แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2558 ก็ได้ให้อำนาจคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) มีอำนาจในการชี้มูลว่ามีความผิดทางวินัยได้ด้วยและผู้บังคับบัญชาข้าราชการนั้นจะต้องดำเนินการตามมติหรือการชี้มูลความผิดของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) จึงเห็นได้ว่ามีกฎหมายกำหนดให้มีผู้ที่มีอำนาจในการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการแตกต่างกันนั้น อาจทำให้เกิดการถกเถียงในการปฏิบัติและส่งผลต่อมาตรฐานในการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการได้

การดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการจะต้องมีความเป็นธรรม ความเท่าเทียม ไม่มีการเลือกปฏิบัติถึงแม้จะเป็นข้าราชการคนละประเภทก็ตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2558 มาตรา 92 ได้กำหนดไว้ว่าเมื่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ได้พิจารณาแล้วมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหา หรือข้าราชการกระทำผิดวินัย ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสารพร้อมทั้งความเห็น ไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้ที่มีอำนาจในการแต่งตั้งถอดถอนเพื่อพิจารณาลงโทษทางวินัยตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีกและให้ถือรายงานเอกสารและความเห็นของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยด้วย เท่ากับไม่ต้องมีการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อสอบข้อเท็จจริงในการกระทำความผิดทางวินัยนั้นๆอีกโดยให้ถือตามสำนวนสอบสวนของ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ซึ่งแตกต่างจากกรณีที่ถูกกล่าวหาหรือข้าราชการผู้นั้นเป็น ข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการตุลาการศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง หรือข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ที่กำหนดให้ถือเอารายงานและเอกสารของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) เป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการสอบสวนความผิดทางวินัย ซึ่งก็หมายความว่าข้าราชการพลเรือนสามัญ ข้าราชการอื่นๆ ให้ถือเอาสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัย แต่ในกรณีของข้าราชการตุลาการ ข้าราชการตุลาการศาลปกครอง และข้าราชการอัยการ ให้ถือเอาสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) เป็นแค่ส่วนหนึ่งของสำนวนการสอบสวนทางวินัย ซึ่งทำให้เห็นว่ามีความไม่เท่าเทียม ไม่เสมอภาค ไม่เป็นธรรมในการปฏิบัติระหว่างข้าราชการของแต่ละ

ประเภท ไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน อันอาจถือได้ว่าเกิดความลักลั่นในการเลือกปฏิบัติทั้งที่ข้าราชการทุกคนอยู่ภายในระบบกฎหมายเดียวกันควรที่จะได้รับการปฏิบัติอย่างเสมอภาคเท่าเทียม

จากการที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการป.ป.ช.) มีมติชี้มูลความผิดทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือน ก่อให้เกิดปัญหาดังกล่าวข้างต้นควรศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการพลเรือน เพื่อหาแนวในการแก้ปัญหาดังต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1 เพื่อศึกษาความเป็นมาและสภาพปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยข้าราชการพลเรือนกรณีที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) มีมติชี้มูลความผิดทางวินัย

1.2.2 เพื่อศึกษาความหมาย แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับวินัยและการดำเนินการทางวินัย ข้าราชการพลเรือน

1.2.3 เพื่อศึกษากระบวนการดำเนินการทางวินัยข้าราชการพลเรือนตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2558 ในกรณีที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ชี้มูลความผิดทางวินัย

1.2.4 เพื่อศึกษาวิเคราะห์ปัญหาการดำเนินการทางวินัยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2558 ในกรณีที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ชี้มูลความผิดทางวินัย

1.2.5 เพื่อศึกษาหาแนวทางแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ข้าราชการพลเรือนให้มีความเหมาะสม มีการพัฒนาและคุ้มครองสิทธิข้าราชการ พลเรือนเพื่อให้กฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยให้มีมาตรฐาน มีความเป็นธรรม เสมอภาคและเป็นที่ยอมรับและเชื่อถือต่อไป

1.3 สมมุติฐานของการศึกษา

เนื่องจากพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 ออกตามความในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 และได้มีการบัญญัติรับรองไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้กำหนดให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) สามารถที่จะ

พิจารณา กรณีการกระทำผิดวินัยของข้าราชการและนำส่งสำนวนการสอบสวนไปยังต้นสังกัดให้ลงโทษทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือน โดยตรง ก่อให้เกิดความสับสนในแนวปฏิบัติระหว่างหน่วยงานราชการด้วยกัน อาทิ ข้าราชการตุลาการ ข้าราชการอัยการ และข้าราชการพลเรือน ยังผลให้เกิดความไม่เสมอภาคในการพิจารณาการลงโทษทางวินัย กับข้าราชการพลเรือนจึงสมควรทำการศึกษาเพื่อหามาตรการแก้ไข ปรับปรุง วิธีการในการดำเนินการพิจารณาการลงโทษทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนต่อไปมีความไม่เหมาะสมบางประการ ทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการพลเรือนต่อไป

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

ศึกษาและวิเคราะห์จากข้อมูลที่เป็นเอกสารทางกฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการวินิจฉัยขอบเขตอำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2558 พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.2556 แนวคิด ทฤษฎี ความเห็นทางกฎหมาย ตำรา บทความต่าง ๆ รวมถึงงานวิจัยทางกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยรวบรวมให้เป็นระบบเพื่อศึกษาวิเคราะห์ หาสาเหตุแห่งปัญหาเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าวต่อไป

1.5 วิธีการดำเนินการศึกษา

วิธีดำเนินการศึกษา มีลักษณะค้นคว้าเชิงเอกสาร(Documentary Research) โดยศึกษาและค้นคว้ารวบรวมข้อมูล จากกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง วิทยานิพนธ์ ตำรา บทความ วารสารทางวิชาการรวมทั้งเว็บไซต์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยข้าราชการพลเรือนเพื่อนำมาวิเคราะห์ โดยอาศัยหลักเกณฑ์และแนวทาง ที่เหมาะสมต่าง ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อสรุปทางกฎหมาย

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ทำให้ทราบถึงความเป็นมาและสภาพปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยข้าราชการพลเรือนกรณีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) มีมติชี้มูลความผิดทางวินัย

1.6.2 ทำให้ทราบถึงความหมาย แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับวินัยและการดำเนินการทางวินัยข้าราชการพลเรือน

1.6.3 ทำให้ทราบถึงกระบวนการดำเนินการทางวินัยข้าราชการพลเรือนตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2558 ในกรณีที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ชี้มูลความผิดทางวินัย

1.6.4 ทำให้ทราบถึงปัญหาการดำเนินการทางวินัยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2558 ในกรณีที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ชี้มูลความผิดทางวินัย

1.6.5 ทำให้ทราบถึงวิธีการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยข้าราชการพลเรือนให้มีความเหมาะสม มีการพัฒนาและคุ้มครองสิทธิข้าราชการพลเรือนเพื่อให้กฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยให้มีมาตรฐาน มีความเป็นธรรม เสมอภาคและเป็นที่ยอมรับและเชื่อถือต่อไป